

РЕШЕНИЕ

№ 863

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 132 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М.Г.Г.

при участието на секретаря Е.Б.Б.

като разглежда докладваното от М.Г.Г. Административно наказателно дело № 20231110213459 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Л. Ц. В. срещу наказателно постановление (НП) № *** от *** г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, с което на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1600 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ.

Жалбоподателят твърди, че продължава да има качеството заместник-председател на политическа партия *** и не е имал задължение да подава декларация поради освобождаване от длъжността, поради което и не е извършил нарушението. Моли НП да бъде отменено.

Жалбоподателят поддържа жалбата, твърди, че е подал и декларации, които не са изискуеми и, че системата на КПКОНПИ не приема документите.

Пълномощник на наказващия орган оспорва жалбата. В писмен вид излага доводи, че НП е законосъобразно. Твърди, че неправилно жалбоподателят счита, че не е налице основание да подаде декларация, тъй като задължени лица да подадат декларация пред Комисията са заместник-председатели на партии, получаващи държавни субсидии и тези лица от партии, които след избори не получават държавни субсидии вече не са задължени по ЗПКОНПИ и дължат подаване на финална декларация. Моли НП да бъде потвърдено, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 24.11.2021 г. КПКОНПИ решила, че за лицата по чл. 6, ал. 1, т. 41 ЗПКОНПИ, считано от датата, предхождаща деня на насрочените парламентарни избори, възниква задължение за подаване на финална декларация в едномесечен срок от тази дата, а за лицата, за които няма промяна на заеманата длъжност след провеждане на парламентарни избори не възниква такова задължение.

Към 2022г. жалбоподателят бил заместник-председател на политическа партия ***.

С президентски указ № 213 от 01.08.2022 г. били насрочени избори за народно събрание на 02.10.2022 г.

Министерството на правосъдието публикувало информация за политическите партии и коалиции, които получават държавна субсидия за 01.10.2022 г. и за периода 02.10-31.12.2022г. Сред тях не била политическа партия ***.

През *** 2023 г. св. К. – старши инспектор в КПКОНПИ извършил проверка за подадените финални декларации от представители на политически партии, за които е било преустановено държавното субсидиране. Приел, че жалбоподателят е бил задължен да подаде такава декларация в срок до 01.11.2022г., тъй като било прекратено субсидирането на политическа партия ***, чийто заместник-председател бил. Констатирал, че не бил подал такава декларация и счел, че с това на *** г. той е извършил нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ. Съставил срещу него акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № *** от *** г.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. К., както и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

Събраният по делото доказателствен материал е безпротиворечив, поради което по - подробното му обсъждане е ненужно – това следва по аргумент от чл. 305, ал. 3, изр. 2 НПК, която норма следва да намери приложение съгласно чл. 84 ЗАНН.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Въз основа на извършената служебна проверка съдът намира, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – не са спазени изискванията на чл. 42, т. 4 и 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като липсва описание на нарушението.

По силата на чл. 6, ал. 1, т. 41 ЗПКОНПИ */в редакцията му датата на деянието/* председателите на политическите партии, получаващи държавна субсидия, техните заместници и лицата, които съгласно устава представляват политическата партия са сред лицата, заемащи висши публични длъжности по смисъла на закона. Жалбоподателят като заместник-председател на политическа партия ***, която е получавала държавна субсидия, е бил адресат на задължението по чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ да подава декларация за имущество и интереси. Чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗПКОНПИ */в редакцията му датата на деянието/* въвежда задължението за подаване на такава декларация в едномесечен срок от освобождаване на длъжността.

В случая, с НП се твърди, че жалбоподателят е нарушил чл. 38, ал. 1, т. 3 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ, защото не е подал декларация в законоустановения срок - едномесечен срок от освобождаване на длъжността.

При това положение, следва в АУАН и НП да се изложи фактическа обстановка, от която да е ясно защо за жалбоподателя е възникнало това задължение. От описанието на нарушението в АУАН и в НП не се разбира изобщо защо е прието, че е трябвало да подаде декларация по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ. По тълкувателен път и след анализ на доказателствата и прочит на писменото становище на пълномощника на наказващия орган може да се предположи, че наказващият орган поддържа, че предвид това, че по смисъла на закона задължени лица са представители на партии, **получаващи държавна субсидия** и след спиране на тази субсидия, тези лица вече не са задължени, защото вече не са лица, заемащи висша публична длъжност и поради това за тях е възникнало задължението да подадат декларация по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ. Ако е такава позицията на наказващия орган, то следвало е в АУАН и НП да се изложат следните факти: че за политическата партия ***, чийто заместник-председател е бил жалбоподателят, е било прекратено предоставянето на държавна субсидия; моментът, в който станало това; че с прекратяване на субсидирането на тази политическа партия нейният председател и заместник-председател вече не са лица, заемащи висша публична длъжност и това се приема за освобождаване на длъжността и поради за тях е възникнало задължение да подадат декларация в едномесечен срок. От особена важност е посочването на прекратяването на държавното субсидиране за политическата партия, чийто заместник-председател е жалбоподателят, защото с настъпването на този факт, той, макар все още да е неин заместник-председател, вече не е лице, заемащо висша публична длъжност т.е. освободен е от тази длъжност.

Вместо това, в процесните АУАН и НП липсва всякаква конкретика по казуса, а са изложени общи приказки за това, че жалбоподателят е бил задължено лице; че Комисията е взела решение лицата по чл. 6, ал. 1, т. 41 ЗПКОНПИ да подадат „финална декларация” в едномесечен срок, считано от датата, предхождаща деня на насрочените парламентарни избори; за насрочените на 02.10.2022 г. парламентарни избори и, че жалбоподателят не бил подал до 01.11.2022г. декларация. Вписването на тези обстоятелства изобщо не дава яснота защо е било възникнало задължение за жалбоподателя да подаде такава „финална декларация”, поради което и обяснимо е възражението в жалбата, че в закона няма разпоредби свързващи подаването на декларации с провеждането на избори.

Ако е такава позицията на наказващия орган относно това защо жалбоподателят е бил длъжен да подаде декларация, тя не трябва да се разбира след тълкуване и анализ на доказателствата, а да е видна от прочита на акта и постановлението, за да може на наказаното лице да бъде ясно защо се ангажира отговорността му. А видно от жалбата е, че на жалбоподателя това изобщо не е станало ясно.

Непосочването на горепосочените обстоятелства на практика представлява липса на съставомерни факти от състава на нарушението и лишава наказаното лице от възможността да разбере защо се твърди, че е извършило деянието и евентуално да направи възражения в тази посока. Дори тези обстоятелства да могат да бъдат установени в рамките на съдебния процес, това не дерогира задължението на наказващия орган да ги посочи в издадения от него акт, тъй като на наказаното лице се дължи ясно, точно и пълно посочване на всички факти от състава на нарушението, така че още с прочита на НП, с което му е наложено наказание да може да разбере за какво точно деяние е санкционирано. Поради това, съдът намира, че щом в НП и АУАН не са посочени горепосочените обстоятелства, е допуснато процесуално нарушение, което е съществено, защото ограничава правото на защита на наказаното лице, доколкото на него не са му предявени ясно и разбираемо правнорелевантните факти, по които то следва да се защитава.

Нарушаването на правото на защита се приема от константната съдебна практика за съществен процесуален порок, който не може да бъде преодолян в хода на съдебното производство и винаги съставлява предпоставка за отмяна на атакуваното НП на формално основание.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № *** от *** г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София - град в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____